

لویی بریل

کسی که خط ویژه نابینایان را به شیوه علمی، قابل آموزش ابداع کرد معلم نابینای فرانسوی به نام لویی بریل (۱۸۰۹-۱۸۵۲) بود. لویی در ۱۸۱۲ هنگامی که سه سال داشت در کارگاه زین‌سازی پدرش، به هنگام بازی با درفش چرم‌دوزی و فرو رفتن آن در چشمش به عفونت چشم مبتلا گردید که بعدها به نابینایی‌اش منجر شد.

لویی از آن پس، سرگرم تحقیق روشی برای خواندن نابینایان شد. روش‌های مختلف نقطه و خط را روی کاغذ بررسی کرد و در ۱۸۲۴ هنگامی که پانزده سال داشت، نظام خانه‌های شش نقطه‌ای را ابداع کرد و با تغییر موقعیت مکانی نقطه‌ها حروف و نشانه‌ها را به وجود آورد. این روش اولین بار در ۱۸۲۹ منتشر شد و در ۱۸۳۷ شکل کامل‌ترش به وجود آمد.

نظام بریل را بلافاصله همکلاسی‌هایش به کار بردند، اما پذیرش گسترده‌تر آن، به کندی صورت گرفت و تا ۱۸۵۴، یعنی دو سال پس از درگذشت لویی بریل، در مدارس پاریس مورد قبول نبود. در ۱۹۳۲ نماینده‌های مؤسسه‌های نابینایان بریتانیایی کبیر و ایالات متحده در لندن ملاقات کردند و در مورد نظامی که به نام بریل استاندارد انگلیسی درجه ۲ شناخته می‌شود به توافق رسیدند. از این تاریخ، استفاده نابینایان از خط بریل مورد توجه همگان قرار گرفت و قوانینی برای نوشتن نت‌های موسیقی، علائم ریاضی و کوتاه‌نویسی در بسیاری از زبان‌های رایج دنیا به وجود آمد و برتری نظام بریل بر کلیه روش‌های خواندن و نوشتن موجود برای نابینایان اثبات شد.

در ۱۹۵۰ سازمان فرهنگی، علمی و تربیتی سازمان ملل متحد (یونسکو) برنامه همسانی جهانی بریل را به وجود آورد و براساس علائم مشترک برای حروف مشترک، نظام یکسانی برای کلیه زبان‌ها که تا آن زمان در کشورها به شکل گوناگون و آشفته‌ای اقتباس شده بود، پیشنهاد کرد که از سوی اغلب کشورها از جمله ایران پذیرفته شد.